07/05/2020

Πώς θεραπεύεται το πάθος

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Η θεραπεία ενός πάθους, δεν έγκειται στο να φύγει το πάθος που υπάρχει, αλλά στο να αντικατασταθεί, από την αντίστοιχη αρετή.

Έχει κάποιος π.χ. το πάθος της κλοπής. Κάποια στιγμή αποφασίζει να εξομολογηθεί και σταματάει να κλέβει.

Αυτό δεν είναι η θεραπεία του πάθους της κλεψιάς, αλλά η παύση της πράξεως. Αν κάποιος μείνει μόνο στην παύση της πράξεως, υπάρχει κίνδυνος υποτροπής, διότι μέσα του θα νοσταλγεί την κλοπή. Θα ομοιάζει με κάποιον που κλαδεύει τα δέντρα και όχι τις ρίζες τους. Θα ξαναφυτρώσουν...

Με το να νοσταλγώ μία αμαρτία, έχω πέσει στην αμαρτία κατά το ήμισυ (πτώση εν τη προαιρέση) και ενώ θα είμαι εξομολογημένος, ουδέποτε θα είμαι μετανοημένος.

Η θεραπεία του πάθους θα ξεκινήσει όταν ο άνθρωπος σταματήσει να κλέβει και αρχίσει να καλλιεργεί την αντίστοιχη αρετή δηλ. την αρετή της ελεημοσύνης. Και όταν κατακτήσει την αρετή της ελεημοσύνης, η αρετή αυτή θα τον εμποδίσει να

κάνει υποτροπή στην κλεψιά.

Η αγάπη για την ελεημοσύνη, θα κάνει τον άνθρωπο να »μισήσει» την κλεψιά. Από κανένα πάθος (διαβολική συνήθεια) δεν μπορούμε να απαλλαγούμε, αν δεν το »μισήσουμε» και δεν το εξομολογηθούμε με ειλικρίνεια.

Αν δεν μισήσω το πάθος, τέλεια μετάνοια δεν υπάρχει και χωρίς τέλεια μετάνοια, η εξομολόγηση δεν με ωφελεί και κινδυνεύω να κολαστώ...

Θα καλλιεργήσω λοιπόν την αντίστοιχη αρετή την ελεημοσύνη και θα βρίσκομαι στα 4/5 της τέλειας μετάνοιας.

Για να είναι τέλεια η μετάνοια θα πρέπει να εξασκώ την αρετή δηλ. την ελεημοσύνη στην προκειμένη περίπτωση ταπεινά και όχι επιδεικτικά και υπερήφανα όπως θα προσπαθήσει ο διάβολος με λογισμούς να με πείσει...

Γέροντας Εφραίμ της Σκήτης του Αγίου Ανδρέα